

wonen

Vaak geeft het weergeven van de basis het mooiste effect. Arts, tatoeagespecialist en kunstenaar Brigitte Drost uit Den Haag heeft er haar levenswerk van gemaakt. 'Iets dat grondig is verziekt terugbrengen in de originele staat.'

THEO CALKOEN

De makelaar zal ongetwijfeld even achter de oren hebben gekrabd toen Brigitte Drost (47) enkele jaren terug een wensenpakket opgaf. Haar toekomstige huis moest in één van de Haagse wijken Belgisch Park of Archipel staan. Het moest betaalbaar zijn, maar ook groot genoeg om met twee kinderen in te wonen. Ze wilde een praktijk aan huis starten, waarvoor ze iets moest bouwen dat sterk op een operatiekamer lijkt. Verder wilde ze een atelier hebben. En een tuin was een must.

Uiteindelijk kwam de makelaar met het juiste pand op de proppen. Het bleek een bouwval uit 1898 aan de Celebesstraat in de wijk Archipel te zijn; geheel zelf opnieuw in te vullen. Drost: „Als je de voordeur opensloeg, keek je dwars door de vloeren helemaal naar boven. Toch voelde het direct goed. Licht is alles voor mij en dat is helemaal oké in dit huis. Niet omdat het ongehinderd door het kapotte dak naar binnen kwam. Gewoon goed. Maar wat ik hier verder aantrof! Er hadden studenten in gezeten. Elektriciteitsdraden hielden de rioolbuis op z'n plaats, die dwars door de kamer liep en her en der aan wat los riet van het plafond was bevestigd. De meest vindingrijke oplossingen waren bedacht om de boel een beetje leefbaar te houden. Waarschijnlijk tot het echt niet meer kon. Het was één grote stinkende bende.”

Wie nu door het huis loopt, kan zich dat nauwelijks voorstellen. Een grondige verbouwing was daar debet aan. Wat opvalt zijn de tegenstellingen, die je her en der in het huis tegenkomt; zowel in de inrichting als in functionaliteit. Op de benedenverdieping is een gezellig rommelig atelier hermetisch gescheiden van een operatiekamer met een deur naar een sterilisatiekamer en een wachtkamer. Toen Drost na haar artsopleiding voor een ziekenhuis werkte, volgde ze in haar vrije tijd een opleiding aan de Haagse kunstacademie. Op een zeker moment besloot ze haar twee passies, de kunst en de geneeskunde, te gaan inzetten voor een nieuwe activiteit: retoucherend tatoeëren, het laten verdwijnen van 'ongewenste' uiterlijkheden. Dat doet ze als medisch specialist in het Anthoni van Leeuwenhoek ziekenhuis in Amsterdam, en in haar praktijkruimte aan

De pracht van de basis

Brigitte Drost in haar verbouwde woning in de Haagse Archipel. 'Het was hier één grote stinkende bende'. FOTO'S FRANK JANSEN

« **Licht is alles voor mij. Da's helemaal oké in dit huis. Gewoon goed.**

Brigitte Drost

huis. Stapje voor stapje iets in min of meer originele staat terugbrengen. Zo ging ze ook in haar huis te werk. Overigens niet zonder een

aantal zaken toe te voegen, die voor de tatoeagespecialiste heel belangrijk zijn. De woonkamer op de eerste verdieping is doorgebroken, en gaat nu naadloos over in de woonkeuken. Links en rechts antiek, kunst of andere opvallende elementen. Om het geheel een ruimtelijke indruk te geven, is de veranda bij de woonkeuken getrokken. Het balkon op de uitbouw is van hieruit te

bereiken via openslaande deuren en vanaf dat balkon daal je met een wenteltrap af naar de tuin. Binnen- en buitenruimte zijn optimaal benut. De aannemer verzorgde het constructiewerk en regelde nieuwe bedrading. Voor de rest deed Drost veel zelf. Inmiddels woont en werkt ze er een aantal jaren. De tijd schreed voort, snel zoals dat gaat bij mensen die veel tegelijk doen.

„Maar het gekke is dat ik steeds het gevoel heb dat het morgen écht gaat gebeuren.”

Een verlangen naar weer een totaal andere leefomgeving komt de laatste tijd ook wel eens op. „Eén hele grote ruimte, helemaal strak ingericht, dat lijkt me wel wat. Hier en daar natuurlijk wat antiek. Dat kan niet anders, want de liefde voor het authentieke zal altijd blijven.”

Met tatoeages uiterlijkheden wegmoffelen

Brigitte Drost is gespecialiseerd in retoucherend tatoeëren. Retoucherend tatoeëren is het nagenoeg onzichtbaar maken van uiterlijkheden waar mensen mee zitten en soms in hun sociale en maatschappelijke leven onder te lijden hebben. Vrouwen bijvoorbeeld die een borstamputatie hebben moeten ondergaan en daar een tepelloze prothese voor in de plaats kregen, kunnen op hun huid een tepel getatoeëerd krijgen. Ook tatoeëert Brigitte Drost desgewenst storende

huidvlekken weg. Eenmaal per jaar reist de Haagse samen met haar leermeester, kunstenaar en specialist Japanse tatoeagetechnieken Eddy van der Velden, naar Nepal om daar mensen te helpen die een wit oog hebben. In het Aziatische land worden sommigen daardoor verstoten uit hun gemeenschap. Door in het witte oog de kleuren van het andere goede oog te tatoeëren, geeft het kunstenaarsduo deze mensen een nieuw leven.

De 'operatiekamer' in de woning van Brigitte Drost, waar ze retoucherend tatoeëert.

Het exterieur van het huis van kunstenaar Brigitte Drost in de Archipelbuurt.